

Sygn. akt IV KO 41/20

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 27 maja 2020r.,
w sprawie **L. S.**,
oskarżonego z art. 207 § 1 k.k. i in.
inicjatywy przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
wyrażonej w postanowieniu Sądu Rejonowego w B.
z dnia 10 marca 2020r., sygn. akt III K (...),
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w W.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w B. wpłynął akt oskarżenia w sprawie L. S. oskarżonego o popełnienie czynu zabronionego z art. 207 § 1 k.k., art. 160 § 1 k.k., art. 164 § 1 k.k. w zw. z art. 163 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Postanowieniem z 10 marca 2020r. Sąd Rejonowy w B. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu wskazał, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymagało zastosowania delegacji z art. 37 k.p.k., ponieważ pokrzywdzoną w sprawie jest sędzia zatrudniona w Sądzie Okręgowym w B., a więc w Sądzie, w którego okręgu znajduje się Sąd właściwy miejscowo do rozpoznania sprawy. Zachodząca relacja służbowa stanowi w ocenie Sądu występującego przeszkodę do swobodnego procedowania w przedmiotowej sprawie przez sędziów Sądu Rejonowego w B..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Inicjatywa Sądu występującego zasługiwała na uwzględnienie.

Niejednokrotnie podnoszono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. jest możliwe tylko w zupełnie wyjątkowych przypadkach, kiedy silne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości przemawiają za odstąpieniem od fundamentalnego prawa do rozpoznania sprawy przez sąd właściwy terytorialnie. Niewątpliwie do okoliczności uzasadniających zastosowanie właściwości delegacyjnej z art. 37 k.p.k. należało zaliczyć sytuację, na którą powołał się w wystąpieniu Sąd Rejonowy w B., a polegającą na takim układzie procesowym, gdzie Sąd właściwy miejscowo prowadziłby postępowanie, w którym pokrzywdzonym czynem zabronionym jest sędzia Sądu nadzrędnego. Ta szczególna okoliczność sprawiła, że można domniemywać, iż procedowanie w przedmiotowej sprawie przez sędziów Sądu Rejonowego w B. mogłoby wywołać u postronnych osób przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób bezstronny. Takie przypuszczenie wolno odnieść również do sytuacji, gdyby orzekanie w niniejszej sprawie powierzono sędziom z innych wydziałów.

Sąd Najwyższy, stwierdzając zasadność przedmiotowego żądania i nie tracąc z pola widzenia charakteru sprawy, uznał za wskazane przekazanie jej poza obszar właściwości Sądu Apelacyjnego w (...). Delegowany do rozpoznania sprawy został Sąd Rejonowy w W., terytorialnie podległy Sądowi Okręgowemu w K., do których dojazd z uwagi na połączenia komunikacyjne nie będzie kłopotliwy.

Dlatego Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia.